

CHÚA NHẬT XVIII THƯỜNG NIÊN-A

Ngày 31 tháng 7 năm 2011

Năm Chiếc Bánh và Hai Con Cá

www.40giayloichua.net

BÀI ĐỌC I: Is 55:1-3

Bài trích sách Tiên Tri Isaia.

Đây Chúa phán; “Hỡi tất cả những ai khát nước, hãy đến uống nước; hỡi kẻ không tiền bạc, hãy đến mua lúa mà ăn; hãy đến mà mua rượu và sữa, không cần tiền trả, không cần đổi chác gì. Tại sao các ngươi không dùng tiền mà mua bánh, sao không dùng tiền lương mà mua đồ nuôi thân? Vậy hãy lắng tai nghe, hãy đến ăn đồ bỏ và các ngươi sẽ được thưởng thức món ăn mỹ vị. Hãy lắng tai và đến cùng Ta; hãy nghe, thì các ngươi sẽ được sống; Ta sẽ ký kết với các ngươi một giao ước vĩnh cửu, đó là những hồng ân đã hứa cho David.”

ĐÁP CA: Tv 144:8-9, 15-16, 17-18

D. (16) *Lạy Chúa, Chúa mở rộng bàn tay ra, và thi ân cho chúng con được no nê.*

BÀI ĐỌC II: Rm 8:35, 37-39

Bài trích thư Thánh Phaolô Tông Đồ gửi tín hữu Rôma.

Anh chị em thân mến, ai sẽ tách biệt chúng ta ra khỏi lòng yêu mến của Đức Kitô được? Hay là gian truân, buồn rầu, đói khát, trần truồng, nguy hiểm, bắt bớ, gươm giáo sao? Nhưng chúng ta vượt thắng được trong tất cả những sự ấy, vì Đấng đã yêu thương chúng ta. Tôi chắc chắn rằng dù sự chết hay sự sống, dù thiên thần hay các bậc quyền quý, tài sức, dù những sự hiện tại hay tương lai, hoặc sức mạnh, dù cao hay sâu, dù tạo vật nào khác, cũng không có thể tách biệt chúng ta ra khỏi lòng yêu mến của Thiên Chúa trong Đức Giêsu Kitô, Chúa chúng ta.

Alleluia, alleluia. *Người ta sống không nguyên bởi bánh, nhưng bởi mọi lời do miệng Thiên Chúa phán ra. Alleluia.*

PHÚC ÂM: Mt 14:13-21

Tin Mừng Chúa Giêsu Kitô theo Thánh Matthêu.

Khi ấy, Chúa Giêsu nghe tin Gioan Tẩy Giả đã chết, thì Người rời bỏ nơi đó xuống thuyền đi đến nơi hoang địa vắng vẻ. Dân chúng nghe biết, thì từ các thành phố đi bộ theo Người. Ra khỏi thuyền, Người thấy dân chúng đông đảo, thì thương xót họ, và chữa những người bệnh tật trong họ. Chiều tới, các môn đệ đến gần thưa Người rằng: “Đây là nơi hoang địa, mà giờ đã chiều rồi: xin Thầy giải tán dân chúng, để họ vào các làng mạc mà mua thức ăn.” Nhưng Chúa Giêsu nói với các ông rằng: “Họ chẳng cần phải đi, các con hãy cho họ ăn.” Các ông thưa lại rằng: Ở đây chúng con chỉ có năm chiếc bánh và hai con cá.” Người bảo các ông rằng: “Hãy đem lại cho Thầy.” Khi Người đã truyền cho dân chúng ngồi trên cỏ, Người cầm lấy năm chiếc bánh và hai con cá, ngước mắt lên trời, đọc lời chúc tụng, bẻ ra và trao cho các môn đệ, các ông này phân phát cho dân chúng. Mọi người đều ăn no. Và người ta thu lượm được mười hai thúng đầy những miếng bánh vụn. Số người ăn là năm ngàn người đàn ông, không kể đàn bà con trẻ.

Suy niệm Lời Chúa

Chúa Giêsu luôn bị đám đông bao vây đến nỗi có lúc Ngài và các môn đệ không có giờ dùng bữa. Có nhiều lý do: Ngài giảng dạy họ và hấp dẫn:” ***Không ai nói được như ông này***”. Ngài giảng dạy với uy quyền không như những ông ký lục Do Thái. Ngài chữa lành mọi kẻ bệnh hoạn tật nguyền. Như thế Ngài đem lại cho họ những gì họ đang khao khát: “***Con người không chỉ sống bằng cơm bánh, nhưng bằng những lời từ miệng Thiên Chúa phán ra.***” Họ khao khát, không chỉ của ăn vật chất, mà còn một nhu cầu khẩn thiết hơn đang dày vò họ, đó là của ăn tinh thần.

Đám đông chạy tìm Ngài, khi Ngài và các môn đệ đang cần một chút thì giờ nghỉ ngơi thư giãn, và Ngài không từ chối, Ngài tiếp tục giảng dạy họ, ân cần đem lại cho họ những gì họ khao khát. “***Ngài chạnh lòng thương xót đoàn dân bơ vơ vất vưởng như bầy chiên không có chủ chăn***”.

Chúa Giê-su là thế đấy. Ngài không bao giờ từ chối ai đến với Ngài. Ngài luôn sẵn sàng đón tiếp. Cuộc đời của Ngài mãi mãi là một quà tặng nhưng không cho mọi người, không trừ ai : “***Ai đến với Ta, Ta không bao giờ đuổi họ ra ngoài***”. Nét độc đáo của Ngài là luôn sống cho người khác.

Đám đông theo Ngài, không đòi hỏi điều gì khác là nghe lời Ngài giảng.

Con người là một quả tim luôn khao khát. Trần gian này, với tất cả sự giàu sang, những món ngon vật lạ, tiện nghi, không làm nguôi cơn khát của con người. Họ được tạo nên cho vô biên, cho tuyệt đối. Những người giàu có nhút trên trần gian, dù đầy đủ mọi tiện nghi vẫn không thể hạnh phúc nếu họ chỉ sống cho thân xác.

Chúa Giêsu không cần tiện nghi. Ngài đưa dân vào sa mạc, hoàn toàn trợ trợ. Ở đó chỉ có một người, đó là Ngài, là Giêsu, Con Thiên Chúa đang ẩn mình. Đoàn dân theo Ngài, không phải để dự một buổi lễ long trọng, có kèn , có trống, không phải để tìm một quyền lợi vật chất nào. Họ cần “***những lời ban sự sống***”.

Chúa đón tiếp họ với tất cả lòng thương cảm. Ngài chú ý tới những người bệnh hoạn tật nguyền và Ngài chữa lành họ.

Đám đông mang đến với Ngài lòng khao khát của họ. Hôm nay, chúng ta hôm nay cũng đến với Ngài, mang cho Ngài tất cả khối năng nề của cuộc sống cam go,

những nỗi niềm ưu tư phiền muộn, những khao khát thầm kín của chúng ta, những bệnh tật tâm hồn của chúng ta.

Tâm hồn chúng ta luôn nghèo đói và tội nguyên. Hãy xin Ngài thương xót chúng ta. Chắc chắn, Ngài không bao giờ từ chối một ai. Ngài sẽ lấy sự sung mãn tuyệt diệu của Ngài bù đắp sự nghèo nàn trống rỗng của chúng ta.

Đến với Ngài với tất cả lòng tin cậy, chúng ta sẽ được no nê cả hồn lẫn xác. Chúng ta dám tin như thế không? Chúng ta có tin rằng Ngài có thể làm được mọi sự, có thể giúp chúng ta hơn điều chúng ta mong ước không ?

Chúng ta bị ô nhiễm bởi làn sóng vô đạo hôm nay. Chúng ta không còn tin Chúa vô điều kiện như các thánh tổ phụ nữa. Chúng ta tin vào con người, vào khả năng riêng của chúng ta. Hình như con người của thế kỷ 21 này, với những bước tiến thần tốc của khoa học kỹ thuật, tự cho mình là vạn năng, không còn muốn nói đến Thiên Chúa là Đấng tạo nên họ nữa. Họ cảm thấy như không cần đến ai khác.

Nhưng khi con người không cần Thiên Chúa, họ sẽ tranh nhau làm thiên chúa, họ sẽ cắn xé nhau và hủy diệt lẫn nhau.

Chiến tranh hôm nay là một đe dọa liên li, như một áng mây xám đang đè nặng trên bầu trời. Những thiên tai khủng khiếp đã qua (động đất, núi lửa, sóng thần vv...) và những thiên tai được dự đoán đang là một ám ảnh nặng nề, không đánh thức được sự kiêu căng mù quáng của họ. Không nhìn nhận Thiên Chúa, con người sẽ đi về đâu?

Đứng trước trào lưu vô đạo hôm nay, chúng ta hãy tạ ơn Chúa đã cho chúng ta niềm tin. Thánh Phêrô dạy: ***“Giữa một thế hệ gian tà, anh em hãy chiếu sáng như những vì sao trên bầu trời”***.

Chúng ta hoàn toàn tin cậy vào Đấng đã thương xót chúng ta, đã nhìn thấy nỗi cơ cực của chúng ta và đã dùng quyền năng cứu giúp chúng ta như đã cho đám dân lành đang đói được ăn no nê.

Chúa Giêsu, đứng trước tình thế khó xử đó, Ngài biết phải làm gì, nhưng Ngài bảo các môn đệ: ***“Chúng con hãy cho họ ăn đi”***. Các ông ngỡ ngàng, nhìn nhận sự hèn kém của mình: ***“Chúng con chỉ có năm chiếc bánh và hai con cá”***.

Các môn đệ lo âu là phải. Khả năng của họ chỉ có bao nhiêu đó thôi. Trước năm ngàn người đang đói, năm chiếc bánh có nghĩa gì. Làm sao bây giờ?

Chúa Giêsu giải đáp thắc mắc của họ. Chính Ngài làm cho họ lúng túng, chính Ngài giải quyết tất cả.

“Chúng con hãy cho họ ăn đi”. Đây không phải là một lệnh truyền lúc bấy giờ mà thôi mà cho mãi về mai sau. Sau này, các môn đệ sẽ nuôi sống mọi người bằng **“Bánh bởi trời, bằng Bánh hằng sống”** mà Ngài sẽ ban cho trong bữa Tiệc Ly.

Thánh Matthêu và các thánh sử khác ghi lại: **“Ngài cầm lấy bánh, ngước mắt lên trời, đọc lời chúc tụng, bẻ ra và trao cho các môn đệ...”**

Phải chăng các thánh sử đã nghĩ đến và muốn nhắc lại những cử chỉ của Chúa trong bữa Tiệc Ly?

“Mọi người đều ăn no”. Chỉ có năm chiếc bánh và hai con cá. Bánh còn dư là mười hai thúng đầy. Điều này chứng tỏ Chúa Giêsu là sự sung mãn tràn trề. Quyền năng của Ngài vượt xa tất cả những gì con người có thể tưởng tượng. Ngài có thể không cần mấy chiếc bánh nhỏ hèn đó... Ngài chỉ cần phán một lời là mọi người có thể ăn no như xưa kia trong sa mạc cần khô, dân Do Thái đã được nuôi dưỡng bằng manna suốt bốn mươi năm. Nhưng Ngài muốn dùng mấy chiếc bánh để báo trước một thức ăn quan trọng hơn mà Ngài sẽ ban cho mọi người, không trừ ai. Đó là **Thịt Máu Ngài** được ban cho thế gian được sống.

Hơn nữa, Ngài muốn cho các môn đệ tham dự vào việc Ngài làm, vào chương trình cứu độ của Ngài: **“Chúng con hãy cho họ ăn”**. Trong bữa Tiệc Ly, Ngài sẽ truyền: **“Anh em hãy làm việc này mà nhớ đến Thầy”**.

Trong nơi hoang vắng, Ngài chỉ nuôi năm ngàn người, sau này, các môn đệ sẽ nuôi hàng triệu triệu người trên khắp thế giới, trong mọi thời bằng của ăn Hằng Sống.

Chúa Giêsu chứng tỏ Ngài là VÔ BIÊN, là SỰ SUNG MÃN TUYỆT ĐỐI, nhưng đồng thời là TRAO BAN.

Hôm nay, Chúa Giêsu mời gọi chúng ta vào bàn tiệc yêu thương của Ngài, ăn chính Thịt Máu Ngài... Bàn tiệc dành cho những người khao khát tình yêu của Ngài, khao khát sống gắn bó với Ngài.

Ngài mãi mãi là HIẾN DÂNG và TRAO BAN. Chúng ta, khi ăn lấy Ngài sẽ là một với Ngài, Ngài mong ước chúng ta biết trao ban như Ngài. Chúng ta có cảm thấy như thế không ?

Linh Mục Trầm Phúc